

DOKAZANIE (3) *sb n*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone; tekst nie oznacza e.

sg N dokázanie (1). ◇ D dokázaniu (1). ◇ I dokázani(e)m (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. dokazalny.

Dokonanie, osiągnięcie, wypełnienie [czego] (3) : Szczęścia zaśte dokazanie ieft dzień polledni BielŻyw 7; [odznaczeń] męłtwem álbo godnością niezásłużyli: á mowie godnością oną potem nábyta/ wielkich rzeczy dokazaniem [magnarum rerum administratione] ozdobioney ModrzBaz 51v; A ku dokazaniu tego sam fię Włostowic podiął/ y obwiązał Boleławowi StryjKron 215.

Cf DOKAZAĆ

TK